

forsøgt at iværksætte nogle initiativer, og vi håber selvfølgelig, at de initiativer vil føre til forbedringer, men vi er selvfølgelig også nogle, der ikke har tiltro til, at det er nok.

Lad mig allerførst sige, at Dansk Folkeparti – ligesom hr. Peter Brixtofte på Venstres vegne – er imod, at boligen er et beskatningsobjekt. Vi mener ikke, at man køber en bolig for at foretage en investering, men at man køber en bolig for at bo i den, og derfor mener vi, at det er forkert, at boligen er et beskatningsobjekt.

Men når vi siger, at der er problemer med vurderingssystemet, og at der eventuelt skal ske noget, for at det kan gøres anderledes, må vi også se på, om det beslutningsforslag, som er fremsat, så kan medføre en forbedring i forhold til tilstandene i dag, og derfor vil jeg kommentere de enkelte dele i beslutningsforslaget, som jo er tre.

Punkt 1: at det politiske lægmandselement skal fjernes til fordel for en professionel, sagkyndig og uafhængig vurdering, som det hedder i forslaget, bygger jo på den tro, at professionelle aktører kan nå frem til mere rigtige vurderinger, end lægmændene gør i dag. Jeg skal da lige sige, at lægfolkene jo godt kan være professionelle i den forstand, at de er dygtige folk, som kan vurdere ejendomme. Det kan jo også være lægfolk, som af profession har noget at gøre med de områder, som er nævnt i beslutningsforslagets bemærkninger. Men det bygger altså på den tro, at ved at fjerne det politiske lægmandselement til fordel for en mere professionel, sagkyndig og uafhængig vurdering får man bedre vurderinger.

Vi er meget i tvivl om, hvorvidt den tro er rigtig, og derfor er vi også skeptiske over for punkt 1 i beslutningsforslaget.

Når det handler om punkt 2, som går ud på, at der én gang for alle skal foretages en egentlig basisvurdering, som efterfølgende årligt reguleres i op- eller nedadgående retning her i Folketinget, så tager beslutningsforslaget jo ikke højde for, at ejendomspriserne varierer i forskellige op- og nedadgående retninger i de forskellige områder. Beslutningsforslaget tager som udgangspunkt, at man med én sats kan regulere vurderingerne, men sådan forholder det sig jo rent faktisk ikke. Vi er overbeviste om, at netop det punkt i beslutningsforslaget vil medføre, at vi får vurderinger, der ligger endnu længere væk fra handelsværdien, end tilfældet er i dag, og på det område mener vi at beslutningsforsla-

get direkte er negativt i forhold til det bestående system.

Om punkt 2 kan man jo også sige, som det har været sagt af en tidligere ordfører, at det vil give en ny skatteskrue, som så kan reguleres af Folketinget, når man mangler penge i en finanslovaftale, og det instrument ønsker vi ikke at Folketinget har.

Endelig kunne man også spørge, om forslagsstillerne har gjort sig nogle tanker om, hvilke omkostninger der vil være forbundet netop med det punkt i forslaget. Det er jo klart – som det også nævnes i bemærkningerne til forslaget – at det administrativt vil være en utrolig tung proces at komme igennem den foreslåede basisvurdering, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om forslagsstillerne har et bud på de konkrete omkostninger ved det.

Endelig skal jeg sige om punkt 3 i beslutningsforslaget, at det er det punkt, hvor vi synes at beslutningsforslaget har en positiv karakter. Det er klart, at alle de steder, hvor det er muligt i højere grad at skabe en klar adskillelse mellem den myndighed, der i dette tilfælde foretager en vurdering, og den myndighed, der skal behandle en klage over den pågældende vurdering, bør man sikre en adskillelse, og det er klart, at det er vi indstillet på at støtte.

Men alt i alt må vi altså konkludere, at der er flere ulemper ved dette beslutningsforslag, end der er fordele, og derfor kan vi ikke på dette grundlag støtte beslutningsforslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man vurderer dette forslag, tror jeg, det er vigtigt, at man tager udgangspunkt i, hvad meningen er med det. Er det at fastholde en fiktiv offentlig vurdering, således som man har i dag? Fremskridtspartiet mener, at den offentlige vurdering, vi har i dag, er fiktiv, fordi den sjældent afspejler ejendommens reelle værdi. Det er teoretiske, maskinelle opskrivninger, som oven i købet ofte finder sted – i hvert fald når det drejer sig om erhvervsejendomme – på baggrund af ting, som slet ikke er nævnt i vurderingsloven. Vi ved jo alle sammen, at vurderingsmyndighederne, sidst de vurderede, fik besked om, at nu skulle goodwill og indtjening i erhvervsejendommene lige pludselig til at indgå i, hvor meget den pågældende ejendom var værd, og det betød altså, at de, der drev deres virksomhed godt, fik en højere vurdering end de, der var dårlige til at drive deres virksomhed.